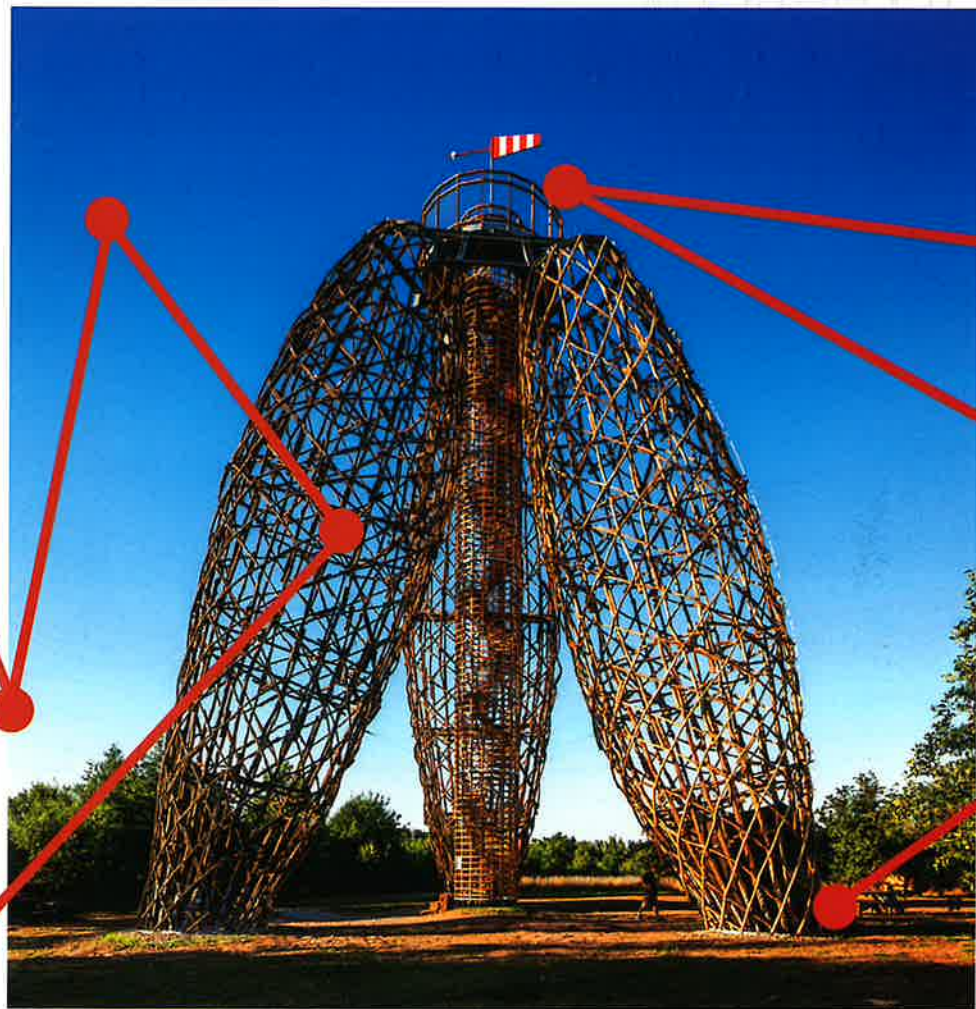

Výlety po Praze 14

Doubravka

Výlet začneme u památných stromů ve Froncově ulici. Jedná se o dva duby letní, jejichž stáří se odhaduje na 160 let a které dosahují výšky 19 a 25 metrů. Po pár krocích se ocitneme v malebné přírodě, v blízkosti Rokytky a Svépravického potoka. Jedná se o tzv. suchý poldr, který byl postaven v 80. letech minulého století a slouží k zachycení přívalemových srážek. Před několika lety bylo místo revitalizováno, stará zpevněná koryta byla přeměna na meandrující, vznikly zde malé tůně, dřevěné povalové chodníčky i malé mostky. Nová koryta potoků byla osázena olšemi nebo jasany, tůně a některé části koryt pak kosatci nebo některými druhy trav. Vidět zde můžete různé ptactvo, třeba krásné zbarveného ledňáčka. Pozvolné břehy zase využívají obojživelníci k rozmnožování. V létě se zde pasou kravky. Půjdeme přes povalový chodník až na lesní cestu a po ní vlevo. Pak přejdeme vpravo po hrázi a dáme se doleva k ulici Za Rokytkou. Zde začneme stoupat na vrch Horka. Po zdolání kopce můžeme obdivovat rozhlednu Doubravka, jejím autorem je architekt Martin Rajniš. Rozhledna je 23,5 m vysoká a je vystavěna z akátového dřeva. Pokud se nebojíte výšek, tak se pokocháte krásným výhledem na okolí. Po náročném výstupu si můžeme koupit ve stánku drobné občerstvení. Odsud pokračujeme směrem k Černému Mostu, ale než dojdeme k sídlišti, odbočíme doprava prudce z kopce do parku U Čeňku, kde si můžeme projít okolí přírodní

rezervace V pískovně. Jak již název napovídá, dříve se zde těžil písek. Místo prošlo zdařilou revitalizací a nyní je častým cílem procházek. Nejcennější je břehová část, kde je dobře vyvinutý bylinný porost a roste zde například kosatec žlutý. Zajímavá je také oblast s odumírajícími či odumřelými stromy a keři, které ční z vodní hladiny. Žije tu přes 300 druhů motýlů. Terénními úpravami zde vznikl menší písčité ostrov, který se vegetací vymyká okolnímu prostředí. Ostrov vyhledává řada ptáků, brouků a obojživelníků. Protože se jedná o přírodní rezervaci, dbejte na to, abyste měli psa na vodítku. Za návštěvu stojí také geologická zahrada a nejmenší pražská rozhledna. Přes brod a historickou lipovou alej se vrátíme zpět do Hostavic.

1 Doubravka

2 V pískovně

3 Suchý poldr

Doubravka

Mgr. Irena Kolmanová

Praha 14 se za těch pár let stala místem, kde děti i maminky s kočárky mají kam jet a co dělat. Jsem hrdá na to, kolik tu vyrostlo nových hřišť. A jsem vděčná, že jsem u toho mohla být. Úplně speciální kategorie je bikepark na Jahodnici, který není vyhrazen jen akrobatům s řídítky, ale i všem, kteří to chtějí zkusit.

Hutě – Bažantnice

Začneme u budovy Středního odborného učiliště Pramen, které patří mezi jedno ze dvou míst v Praze, z nichž vycházejí číšníci, kuchaři, pokojské a lidé z dalších oborů, jejichž absolventy potřebují hotely pro svůj provoz. Vysoká budova ukrývá i hotel, který provozují právě učňové. Za budovou učiliště míjíme po levé straně lesík, v němž dříve stávala vila se zázemím, ale nyní je zarostlý a patří mezinárodní nadaci IHOP, která chystá jeho přeměnu na park. Ulicí Za Černým Mostem dojdeme ke křižovatce a dáme se vlevo k nenápadnému parku s vytěženou zemínou. Ten ukrývá jednu z největších podzemních prostor v Praze – Bílý kůň. Tento prostor dobrovolníci s městskou částí v posledních letech vyčistili a připravuje se jejich zpřístupnění, takže brzy bude možné se podívat i dovnitř. Jde o bývalý pískovcový důl s rozsáhlým podzemím. V zimě je významným zimovištěm netopýrů. Kolem zahrádkářské osady přicházíme do lesa Bažantnice, vpravo vidíme vstupy do bývalých štol, kde se těžil písek a poměrně nekvalitní uhlí. Lesní cestou jdeme okolo magistrátní pily, kde vznikají prvky pro dětská hřiště převážně z akátů těžených v pražských lesoparcích. Dojdeme na nedávno zrekonstruovanou vyhlídku nad lomem Bažantnice, přírodní památku na další těžení písku s krásným výhledem na Hloubětín a Vysočany. Vzadu vidíme panorama Žižkova. Vrátime se kus zpět a pokračujeme přes

ekodukt Vysočanské radiály ke kbelskému vojenskému letišti, odkud startují jak vojenské stroje, tak vládní speciály, ale je i centrem pro leteckou záchrannou službu. Po krásné nové cyklomagistrále pokračujeme směrem na Satalice a přes most se vracíme znovu do Hutí. Uprostřed pole vidíme remízku, který za války býval vojenskou pozorovatelnou letiště. Projedeme okolo jezdecké stáje Fidorka, jež nabízí výuku jízdy na koních pro malé i velké, a kolem pozemku, kde by v budoucnu měla vzniknout základní škola. Ještě si můžeme odpočinout v parčíku Splavná, v němž se nachází i dětské hřiště, sportoviště a malá hospůdka s letní terasou. Poté se již vydáme zpět k učilišti Pramen, kde naše vycházka začala.

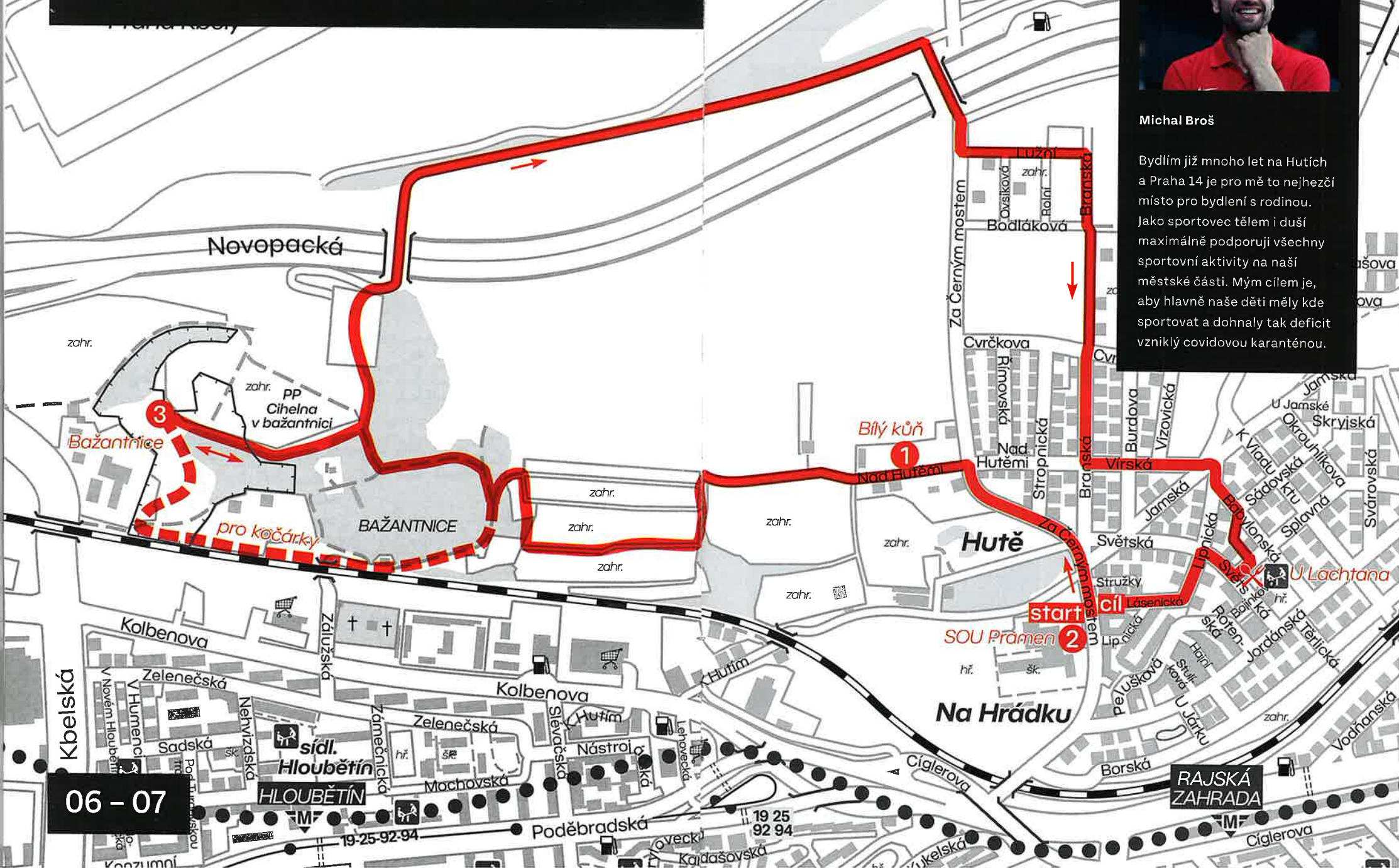
1 Bílý kůň

2 Pramen

3 Bažantnice

Hutě – Bažantnice

Michal Broš

Bydlím již mnoho let na Hutích a Praha 14 je pro mě to nejhezčí místo pro bydlení s rodinou. Jako sportovec tělem i duší maximálně podporuji všechny sportovní aktivity na naší městské části. Mým cílem je, aby hlavně naše děti měly kde sportovat a dohnaly tak deficit vzniklý covidovou karanténou.

Hloubětín, Lehovec

V místech dnešního Hloubětína žili lidé již v 10. století. Současnou podobu získal Hloubětín až v roce 1907, k Praze byl připojen v roce 1922. Vycházku začínáme u moderního komunitního centra H55, zde se dá posedět na zahradě, vychutnat si dortík nebo limonádu a na své si zde přijdou i děti. Míříme k Poděbradské ulici, projdeme kolem jediného pražského bazénu se slanou vodou, míjíme památník padlým v 1. světové válce a Starou hospodu, což je barokní budova s číslem popisným 1, mezi jejíž nejslavnější hosty patřili císař Karel VI. nebo Marie Terezie. Odsud je to jen pár kroků k náměstí (u stanice metra B Hloubětín). Po rekonstrukci to bude příjemné místo, kde můžete posedět ve stínu stromů či u fontány s plastikou Fugy od Ondřeje Surového. Pokračujeme po Poděbradské ulici až k sídlišti Lehovec, kolem základní školy Chvaletická, v jejímž okolí jsou dětská hřiště a hned vedle budovy je i veřejně přístupné sportoviště. Za školou se nachází menší psí hřiště. Přejdeme přes hlavní silnici do ulice Hůrská, kde si můžeme všimnout menšího zeleného území s drobnou vodní plochou. Pokračujeme ulicemi Hůrská a Zdobnická až na vrch Aloisov do Lehoveckého lesa. Na plochách na svazích nad Kyjským rybníkem původně nerostly žádné stromy, až v 50. letech minulého století byly osázeny převážně akátami, dubem nebo habrem. Po vrchu Aloisov je pěkná procházka, terén ale určitě není

vhodný pro kočárky. Půjdeme středem vrchu a dojdeme k dětskému hřišti a vyhlídce. Zde se můžeme potěšit výhledem na Kyjský rybník a nejbližší okolí, kostel sv. Bartoloměje i nově opravenou školu. Pokračujeme dál až na konec vrchu do ulice Oborská a pak z kopce dolů ulicí Hloubětínská, kde mineme po pravé straně základní školu, po levé straně uvidíme kostel sv. Jiří a přilehlý zámek. Kostel sv. Jiří je postavený v gotickém slohu a první zmínka o něm sahá až do roku 1217. Hloubětínský zámek sloužil v minulosti například jako útulek pro slabomyslné, truhlárna či sklad. Působilo v něm rovněž amatérské Vesnické divadlo. V roce 1992 byl vrácen Židovské obci. Zámek je zapsán na seznamu kulturních památek České republiky. Před zámečkem pokračujeme po schodech dolů, zde můžeme obdivovat Pražský zlom – významnou geologickou památku. Zachovaly se zde ordovické křemence a břidlice. Vydáme se zpět k Poděbradské ulici, kterou přejdeme, a po chvíli se mezi domky objeví dětské hřiště s malým parčíkem, tzv. Bramborák, nazývaný též Rákosníček. Jdeme dále na sever přes Kolbenovu ulici, dostaneme se k Hloubětínskému hřbitovu, založenému v roce 1904. Je zde pohřbeno 61 členů řádu křižovníků s červenou hvězdou. Navštívit můžeme ještě jízďárnu Quo Vadis, která je hned nad hřbitovem, a dohodnout si vyjížďku po okolí či jen pohladit koně ve výběžích.

1 H55

2 Kostel sv. Jiří

3 Pražský zlom

4 Hloubětínský zámek

5 Vyhlídka Lehovec

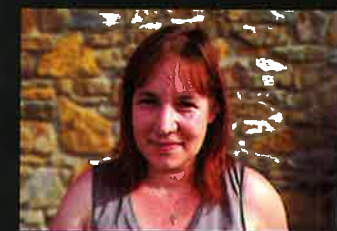
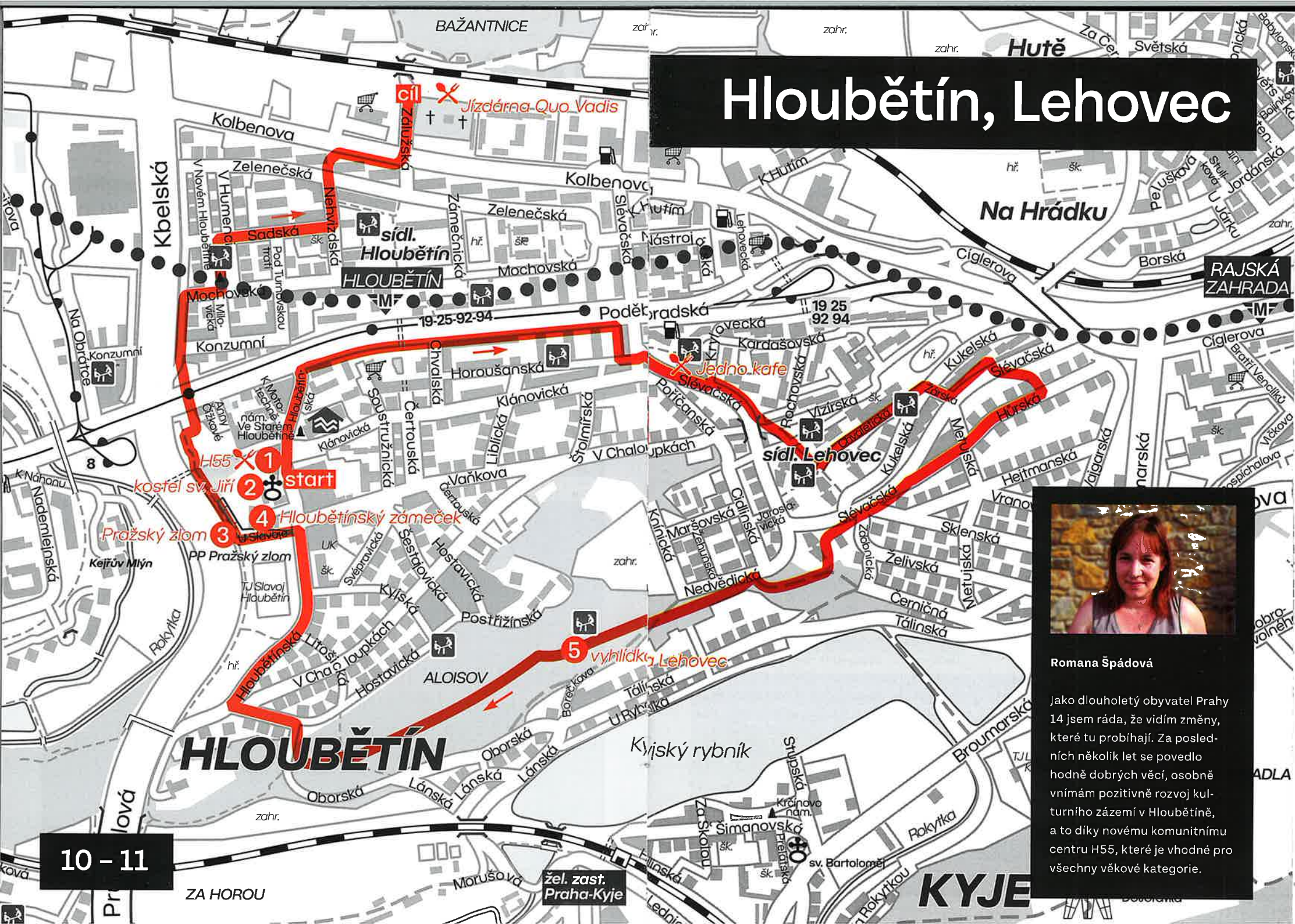

12 – 13

5,6 km

vhodné pro rodiny s většími dětmi, přechod přes vrch Aloisov není vhodný pro kočárky a kola

Hlobětín, Lehovce

Romana Špádová

Jako dlouholetý obyvatel Prahy 14 jsem ráda, že vidím změny, které tu probíhají. Za posledních několik let se povedlo hodně dobrých věcí, osobně vnímám pozitivně rozvoj kulturního zázemí v Hlobětíně, a to díky novému komunitnímu centru H55, které je vhodné pro všechny věkové kategorie.